

τὴν ἔθνεικὴν ἴδεαν, ήν ἀντιπροσωπεύει, εἴμεθα βέβαιος ὅτι ἡ καὶ θαυμασταῖς της, ἵνα μετὰ τρεῖς μῆνας τὴν ἐπανίδοντες ἥθικὴν αὐτῆς ἰσχὺς θέλει πολλαπλασιασθῆ καὶ τὸ "Βήνος διὰ ζωηροτέραν, χαριστέραν, καυστικωτέραν. πανηγυρικῆς ἑταμηγορίας θέλει ἀνακηρύξει τὸν θρίαμβον αὐτῆς.

Δός του.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟΝ ΠΕΡΙΕΓΟΥ.

3 Νοεμβρίου 1881.

Πρὸς τὴν μεσημβρινὴν κλειτὴν τοῦ καλούμενου λόφου τῆς Πυκῆς διάρχει ἔξακκλησιον πενιχρόν. Ὅπο τὰς αὐχμηράς του κυπαρίσσους ἐμελαγχόλησα προχθὲς θεώμενος τὴν προ- φιλῆ μου Ἀττικήν. 'Ο ἥλιος δύων κατ' ἐκείνην τὴν στιγ- μὴν μεγαλοπρεπῶς εἶχε περιβάλει τὸν Ὑμηττὸν, καὶ τοὺς ἀνατολικοὺς λοφίσκους διὰ τοῦ θαυμασίου ἱώδους χρώμα- τος. 'Ισταμαι ἀποθαυμάζων τὴν φθινοπωρινὴν φύσιν καὶ ὡς τις ἔρωτος πρωτοχύμων πρὸς τὴν πληθὺν τῶν ποικίλων μου συναισθημάτων σιωπῶ, ὅτε οἱ ὄρθιαλμοι μου συναντῶσι τὸ αἰώνιον τῶν Ἀθηνῶν οὐλέος, τὰ Προπύλαια. Περὶ τὰς πέτρας τοῦ ἀστεροῦ ἐπαίζον ἀκόμη αἱ τελευταῖαι ἀκτῖνες τοῦ ἀττικοῦ ἥλιου, ἐν ᾧ οἱ διάλευκοι τῶν κιόνων σπόνδυλοι περιεβάλλοντο ὁρδίνον πέπλον. Βλήθερον τὸ σεσυλημένον τοῦ Παρθενῶνος ἀέτωμα ὡχρίσ πρὸς τὴν δύνουσαν ἡμέραν. 'Αγνοῶ τὶς συνειρμόδες σκέψεων ἐπαναφέρει ἐνώπιόν μου ὡς νύμφην ῥάδινὴν τὴν ἐνδοξὸν τοῦ Περικλέους ἀκρόπολιν καὶ θέλω νὰ τὴν ῥοφήσω διὰ τοῦ βλέμματος. Κυττάζω πρῶτον μὴ μὲ παρατηρῆ τὶς ἐκ τῶν περιέργων Ἀθηναίων καὶ δὲν βλέπω τίποτε. 'Εκεῖθεν δὲν φαίνεται οὔδεις οἶκος τῶν νεω- τέρων Ἀθηνῶν, οὐδὲν ἔχον τῆς νέας ὑπάρχεια. 'Βγὼ καὶ ἡ Ἀκρόπολις, ἡ φαντασία μου καὶ ἡ ἀρχαιότης. Τὴν ἀνα- πολῶ μεγάλην ὡς ἦτο, μιστηριώδην ὡς ἦτο, ἀθάνατον, πλήρη δόξης καὶ μεγαλείου. Τὴν περιπτύσσουμαι, τὴν κατα- φιλῶ. Οὔδεις μὲ βλέπει τότε θέλω νὰ φάσω καὶ τοῦ ἐ- ναγκαλισμοῦ ἐγγύτερον, ἀλλὰ φεῦ! τὸ γλυκὺ θέσμα ἔξα- φανίζεται. Μεταξὺ τῶν ὄρθιαλμῶν μου καὶ τῆς ἀρχαιότη- τος παρενεβλήθη μαῦρον νέφος, ἡ σημερινὴ πόλις μὲ τὰ ἀη- δῆ μέγαρά της, μὲ τὴν κόνιν της, μὲ τὴν λάσπεν της, μὲ τὸ βρωμερόν της ὕδωρ, μὲ τὸν κοιλιακὸν της τύφον, μὲ τὸν ἀνατοθητὸν δῆμόν της!

"Ω! Νὰ ἦτο ἔρημος ἡ νέα τῶν Ἀθηναίων πόλις! Νὰ ἦτο ἔρημος! Πόσον εὐγενέστερον θὰ κατερφανέτο εἰς τὸν πε- ριγύπτην τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀρχαίου ἀστεοῦ!

"Η Ἐφημερίς, τὶς δὲν γνωρίζει τὴν Ἐφημερίδα; "Η Ἐφημερίς ἔλαβεν ἀδειαν ἀπουσίας τριμήνου. Δηλαδὴ δὲ κ. Ἱωάννης Καμπούρογλους ἔλαβε τὴν ἀδειαν. 'Αλλὰ πῶς δύ- ναται νὰ ἐννοθῇ δὲ Ἱωάννης Καμπούρογλους ἄνευ τῆς Ἐφη- μερίδος, ἡ Ἐφημερίς ἄνευ τοῦ Ἱωάννου Καμπούρογλου; "Η παράδοξος ἐκείνη πέντα, ἡ ἴδρυσασ τὴν καθημερινὴν δημοσιογραφίαν, δηλαδὴ τὴν ἀπαυστον ἔργασσαν, ἡ μετα- βαλοῦσα τὸν δῆλον νοῦν εἰς δικιὴν μηχανὴν, ὥστε νὰ δου- λεύῃ, νὰ δουλεύῃ καθεκάστην, τὸ πάθος καὶ ἡ περιπόθεια ἐν ταῦτῳ, ἡ πικρία καὶ ἡ γλυκύτης, τὸ ἔρπειν πρὸς τὴν γῆν καὶ συνάμα πέτεσθαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἡ χονδρὴ ἔρ- γασσα τοῦ συγχρόνου γλύπτου καὶ ἡ χάρις τῆς τέχνης τοῦ Πραξιτέλους, ἡ πέντα ἐκείνη ἡ ἴδιοτροπος ἀνακουφίζεται. 'Ανακουφίζητε λοιπόν καὶ σεῖς, πολυπληθεῖς ἀναγνῶσται,

"Υπάρχει ἐν 'Ελλάδι φιλολογίᾳ; 'Ερωτήσατε τοὺς πε- νῶντας διαδούς της. 'Ερωτήσατε ἀκόμη ἐὰν θέλητε 'Ρο- δην τὸν Παραβάτην. 'Δλλ' ἐρωτήσατε καὶ τὸ Πανεπιστή- μιον. @ ἀνοιξῆ ἐν στόμα παμμέγιστον ἰσοδύναμον πρὸς τὰ στόματα 200 φοιτητῶν τῆς φιλολογίας καὶ θὰ σᾶς εἴπη: δὲν ὑπάρχει!

Δὲν ὑπάρχει φιλολογία!

'Απόδειξις τρανὴ εἰνε ἡ κατάργησις τῆς χίθούσης τῆς Φι- λοσοφικῆς σχολῆς ἐνωθείσης μὲ τὴν αἴθουσαν τῆς νομικῆς.

Βέδον προχθὲς τὸν ἴδιοκτήτην τοῦ μεγάλου θεάτρου 'Αθηνῶν συνομιλοῦντα μετὰ τοῦ κ. Κωστοπούλου, τοῦ γνω- στοῦ ἵμπρεσαρίου καὶ παραδόξως πῶς οἱ πόδες μου ἥρχισαν νὰ τύπτωσι τὸ ἔδαφος τοῦ καφενείου Γιαννοπούλου ῥύθμι- κῶς καὶ τὰ χείλη μου νὰ φελλίζωσιν ἔστω καὶ ἀτέχνως κομμάτιον ἵταλικον μελοδράματος. Συγχρόνως τὸν φίλον μου μεθ' οὗ συνωμίλουν ἥκουστα καγκανίζοντα τὸ πάτωμα διὰ τῶν παδῶν καὶ δυνατώτερα κάπως τραγουδῶντα μέλος διεμπάχειον. Τί διάβολο νὰ σημαίνουν δῆλα αὐτά; Θὰ ἔλθῃ τάχα κανένας θίασος εἰς τὸ θέατρον; Θὰ ἔλθῃ τάχα γαλλικὸν θέατρον; Θὰ ἔλθῃ ἵταλικόν; Κυρίαι μου, σᾶς ἔθεσα τώρα εἰς μίαν μυστηριώδη ταραχὴν, εἰς μίαν ἀγνω- στὸν συγκινησίαν. 'Αλλὰ νὰ ἡξεύρατε πόσον ἐγώ συνεχί- νθην βλέπων συνομιλοῦντας ἐνα ἴδιοκτήτην θεάτρου καὶ ἐνα ἵμπρεσάριον, καθ' θν χρόνον αἱ 'Αθηναίι διψῶσι θέατρον!

"Αγάποδος.

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ.

Πρώτη φορὰ διποίος σὲ 'δῆ καὶ τὴν καρδιά του δίνει, Γιατίτο 'λεγα πῶς ήσουνα ἀπὸ καρδιᾶς γεμάτη, Μὰ σὺ ποῦ παίρνεις τῆς καρδιᾶς μὲ τὸ γλυκό σου 'μάτε Δὲν τὸ κατώρθωσες καρδιὰ 'στὰ στήθη σου νὰ μείνῃ.

2

Ψεύτικα στήθη, ψεύτικα χωρὶς παλμὸ κανένα, "Οπου ζωτή χαρίζουνε, ἀλλὰ ζωτὴ δὲν ἔχουν Καὶ μάτια δίχως ἔρωτα, μὰ μάτια ζηλεμένα "Οπου μοιράζουν δάκρυα κ' αὐτὰ ποτὲ δὲν τρέχουν.

3

"Αν σ' ἔπλασαν οἱ ἄγγελοι ἀπὸ ἀφρό καὶ γάλα Γιατί τι καρδιὰ δὲν ἔβαλαν 'στὰ στήθη σου μὰ στάλα; Χωρὶς καρδιὰ καὶ χάνομαι, μ' ἀν εἶχες τὴν καρδιά σου Μερόνυκτα θὰ ημουνα γονατιστός 'μπροστά σου.

Γεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΟΥΜΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑ ΜΟΝΟΝ · Εν 'Αθήναις ρρ. 15 — · Εν δι τας Έπαρ. ρρ. 16 — · Εν τῷ Εξωτ. ρρ. 22.

B. ΓΑΒΡΙΑΛΙΔΗΣ ΔΙΕΤΘΥΝΤΗΣ.

Η ΕΝ ΒΩΔΩ: εἰς τὰς δόδοις πώλησις του **ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ** άνετεθή εἰς τὸν ἐρημεριδοπώλην Χρῆστον Σπανομήχον.

ΑΙ ΜΕΛΛΟΥΣΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ.

Άφοῦ ἔξωντασε τὸ ἔξωτερικὸν ζήτημα ή Κυβέρνησις διὰ τοῦ ἑγγράφου τῆς 31 Μαρτίου, ἀφοῦ τὰ πλεῖστα αὐτῆς μέλη κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἡττον ἀπεδείχθησαν ἔνοχα τῶν πέρυσιν ἀνακαλυφθεισῶν καταχρήσεων, ἀφοῦ παρεβιάσθησαν κατά τε τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα αὐτοῦ οἱ θεμελιώδεις ημῶν θεσμοί, αὐτὴν αὐτην ἡ Κυβέρνησις ἐτόλμησε ίνα ποιῆσαι ἔκκλησιν εἰς τὴν ἐπιμηγορίαν τοῦ ἔθνους, ἢ ίσως ίσως; νὰ ἐπίζη τὴν ἐπιδοκιμασίαν αὐτοῦ. Οἱ χαρακτὴρ τῶν μελλουσῶν ἔκλογῶν ἔστεται ἔξχως πολιτικὸς, ἢ ἔξχως κοινωνικός. Κοινωνικὸς μὲν, διότι πρόκειται τὸ ἔθνος νὰ ἀποφανθῇ ἀν θὰ ἀνεχθῇ ἐφεξῆς ἐπὶ τῶν ὅμων αὐτοῦ πρόσωπα, ἀπολέσαντα πᾶσαν ἀτομικὴν καὶ πολιτικὴν ἥθικὴν ἐπίχρωσιν, ἀν ἡ φαυλοκρατία δημοσεῖσθαι ἐν τῷ παρελθόντι, θὰ δεσπόσῃ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς νέας Ἐλλάδος, καὶ θὰ κατισχύσῃ τῶν ἔντιμων καὶ προοδευτικῶν ἐνστίκτων τοῦ ἔθνους πολιτικῶν δὲ, διότι ἐκ τῆς τύχης τῶν ἔκλογῶν θὰ ἔξαρτηθῇ τὸ τύχην ὑπουργείου ἐνόχου ὅχι μόνον ἀσυγγνώστου ἀμελείας, ἀλλὰ πολλῶν καὶ μεγίστων παραπτωμάτων καὶ δὴ καὶ προδοσίας.

Οἱ ἔκλογεις λοιπὸν καλοῦνται νὰ ἀπορασίσωσι ἐπὶ τοσούτον σπουδαίου ζητήματος, ἵξον ἔξαρταται τὸ μέλλον τῆς πατρίδος, καὶ πιστεύομεν διτε θὰ λύσωσιν αὐτὸ δούχι συμφώνως πρὸς δσα μέχρι τοῦδε ἐν ταῖς ἔκλογαις ἐγίνοντο, οὐχὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἀτομικὰς συμπαθείας ἢ τοὺς εὐτελεῖς τοῦ συμφέροντος δεσμούς. Οἱ ἔκλογεις πρέπει νὰ ἀναλογούσθωσι τὴν ἐνδεκάτην τούλαχιστον ὡραν διτε σήμερον δὲν πρόκειται περὶ ἔκλογῶν συνήθους πολιτικοῦ χρωματισμοῦ καὶ διτε τὰ ἐπικείμενα ἐν τῇ Ἀνατολῇ γεγονότα ἀπαιτοῦσιν ἄνδρας ὅχι δοπίους μέχρι τοῦδε ἐπεμπον εἰς τὸ Βουλευτήριον.

'Βετός τῆς ἀτομικῆς ἀνικανότητος ἐφ' ἦ διεκρίθη μέχρι τοῦδε ἡ πολιτευομένη τάξις, εἶναι γνωστὸν διτε σύστημα εὑρεῖας προδοσίας διοργανίσθη ἐνταῦθα ὑπὸ ξένων δυνάμεων, σύστημα τὸ δοπίον μέχρι τοῦδε ὑπηρέτησεν αὐτὴν ἡ Κυβέρνησης μετὰ τῶν φίλων καὶ δργάνων αὐτῆς. 'Εὰν δὲ οἱ ἐκλογεῖς διὰ φύρου κατηγορηματικῆς δὲν ἀποτινάξωσιν ἀφ' ἐμαυτῶν τὴν ἐπονεδίστον ταύτην Κυβέρνησιν καὶ κατακρυμνίσωσι εἰς τὸν Κεάδαν τῆς πολιτικῆς ἀφανείας τοὺς φίλους αὐτῆς, οὐδὲν θὰ ἐμποδίσῃ δημοσιούριον ἡ μετὰ ἐξτος καὶ τηρουμένων ὅλων τῶν νομίμων διατυπώσεων, ἡ 'Βλαλάς συμπαγῆ εἰς τὸν Αὐστριακὸν τροχὸν ὡς εἰς αὐτοῦ εὐτελής ἀξων. Σὺ δὲ πολίτης δοτεις θὰ προσέλθῃς πρὸς τὴν κάλπην ίνα ἐκτελέσῃς ιερὸν καθῆκον γνώριζε διτε συγχρόνως θέλεις κρίνει τὴν τύχην τῆς πατρίδος.

Μακρὰν λοιπὸν ἀπὸ τῆς κάλπης τῶν προδοτῶν καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, μακρὰν ἀπὸ τῆς κάλπης ἐκείνων οἵτινες εἶναι οἱ αἴτιοι τῆς εὐτελείας καὶ τῆς κακοδαιμονίας τῆς πατρίδος σου, οἵτινες ἐπλούτισαν καὶ ἐμεγαλύνθησαν δαπάνη τοῦ δημοσίου Ταμείου καὶ δαπάνη τῆς ἀνθρωπίνης Τιμῆς, οἵτινες ἔθιλασαν ὡς γάλα τὸ αἷμα τῆς πατρίδος σου καὶ εἶναι ἔστοιμοι ἐν ἀνάγκῃ νὰ συμπληρώσωσι τὴν ἔθνεικήν σου ἔκμηδενίσιν.

'Η 'Αντιπολίτευσις ἔχει σπουδαῖον καθῆκον δημοσιούριον ίνα περιάψῃ εἰς τὰς ἐπικείμενας ἔκλογας γνήσιον πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν χαρακτῆρα. 'Ηθικῶς ἡ θέσης τῆς ἀντιπολίτευσεως εἶναι ἰσχυρὰ καὶ ἀμυντικός, ἀλλ' ἀνάγκη τὸ ζήτημα νὰ τεθῇ καθαρῶς εἰς πάσας τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ καὶ ἡ πολιτικὴ σημασία τῶν ἐπιγενήσομένων ἔκλογῶν νὰ κατισχύσῃ τοῦ ἀτομισμοῦ καὶ τοῦ κουμπαρισμοῦ. 'Η 'Αντιπολίτευσις δὲν θὰ κατισχύσῃ ἀν μὴ ἔκθυμως ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τῆς ἴδεας ἢν ἀντιπροσωπεύει, διότι ἡ ἀντιπολίτευσις κατακυριεύει μὲν κατὰ βάθος ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ 'Εθνους, ἀλλ' δρεῖλομεν νὰ δομολογήσωμεν διτε καὶ ἡ φαυλοκρατία ἀνυψώθη ὡς δύναμις ἐν τῇ πατρίδει ἡμῶν, καὶ δύναμις οὐχὶ εὐκαταφρόνητος, ητίς καὶ τόλμης δὲν στερεῖται καὶ πανούργιας μετέχει καὶ ἔχει τὴν συνειδήσειν διτε μάχεται τὸν περὶ τῶν ὅλων ἀγῶνα. 'Εὰν δὲ οἱ 'Αντιπολίτευσις ἀποσκορακίσῃ ἀφ' ἐαυτῆς πᾶν στοιχεῖον, διπερ δύναται νὰ κηλιδώσῃ